

Viidensadan projekti - Saiga SRA:n vakioluokkaan

Teksti ja kuvat: Iso-P

Aloitteleva SRA-ampuja toimitti ”sivilisoidun” Saiga M3:n toiminta-ampujien lepakkoluolaan. Toiveena oli, että aseesta tehtäisiin kilpailukykyinen kivääri SRA:n piiritason kisoihin. Kustannuksiltaan projektin piti maksaa korkeintaan viisisataa euroa, josta alkuperäisen aseos osuus oli 320€.

Projektissa korostettiin edullisen hinnan lisäksi toimintavarmuutta sekä toimivia ja yksinkertaisia ratkaisuja.

Suujarru

Saigan piipunsuussa ei ollut kierteitä eikä aseessa ollut myöskään suujarrua. Piipunsuun kierteytystä varten Saiga lähetettiin aseseppälle, joka teki piippuun 1/2”x28tpi kierreen. Kierre on siis sama kierre kuin AR15-kivääreissä.

Alkuperäinen piipunsuu.

1/2”x28tpi kierre ja vastamutteri.

Seuraavaksi hankittiin itäsaksalainen AK74-suujarru. Porasimme varmuuden vuoksi jarrun reiät 10mm:n kokoisiksi. Jarrun kierre oli 24x1,5mm, joten seuraavaksi tarvittiin kierreadapteri. Tässä auttoi (kuten koko projektissakin) salaperäinen herra Jumikuula loihtimalla sorvillaan sopivan adapterin.

Seuraavaksi sovitettiin kaikki osat yhteen ja saatiin Saigaan tyyliin sopiva suujarru. Olisi ollut myös mahdollista hankkia sivilisoimattoman Saigan etutähtäimen jalka, jossa olisi ollut valmiina kierre suujarrua varten. Projektiaseen ratkaisu on kuitenkin siinä mielessä parempi, että nyt aseessa voi käyttää molemmilla kierteillä olevia jarruja. Toinen vaihtoehto 1/2"x28tpi -kierteelle olisi ollut esim. 14x1mm, mutta 1/2"x28tpi:n kierteessä on mahdollista käyttää AR15:n jarruja (porattuna suuremmalle kaliiperille), joita löytyy jälkivalmisteina huomattava valikoima.

Itäsaksalainen AK74-suujarru ja kierreadapteri.

Kierreadapteri kiinnitetty piippuun.

Suujarru paikallaan.

Kierteet ja vastamutteri maksoivat 45€, suujarru n. 25€ ja kierreadapterin hinta neuvoteltiin Jumin kanssa sopivaksi.

Lipasmodifikaatio

Seuraavaksi oli vuorossa lipasmodifikaatio, jotta Saigassa pystyttäisiin käyttämään vakioita AK:n lippaita. Ensimmäiseksi lippaansalpa hiottiin ja näin AK:n lipas saatiin sopimaan paikalleen.

Muokattu lippaansalpa.

Koska sivilisoidun Saigan lippaan etureuna on korkeampi, se toimii samalla syöttöramppina, joka ohjaa patruunan lippaasta patruunapesään. Vakiolippaan etureuna on matalampi, joten muutoksessa tarvitsee tehdä erillinen syöttöramppi patruunapesän etupuolelle. Syöttöramppeja on varmasti niin monta kuin niiden

tekijääkin, olen nähnyt ruuvilla kiinnitettyjä AK:n alkuperäisosa ja erilaisia hitsausvirityksiä sekä jopa yhden kuumaliimalla tehdyn version. Itse halkaisin pätäkä putkea ja hitsasin sen aseeseen kiinni. Lopputulos oli sellainen mikä tuli, mutta kuitenkin toimiva.

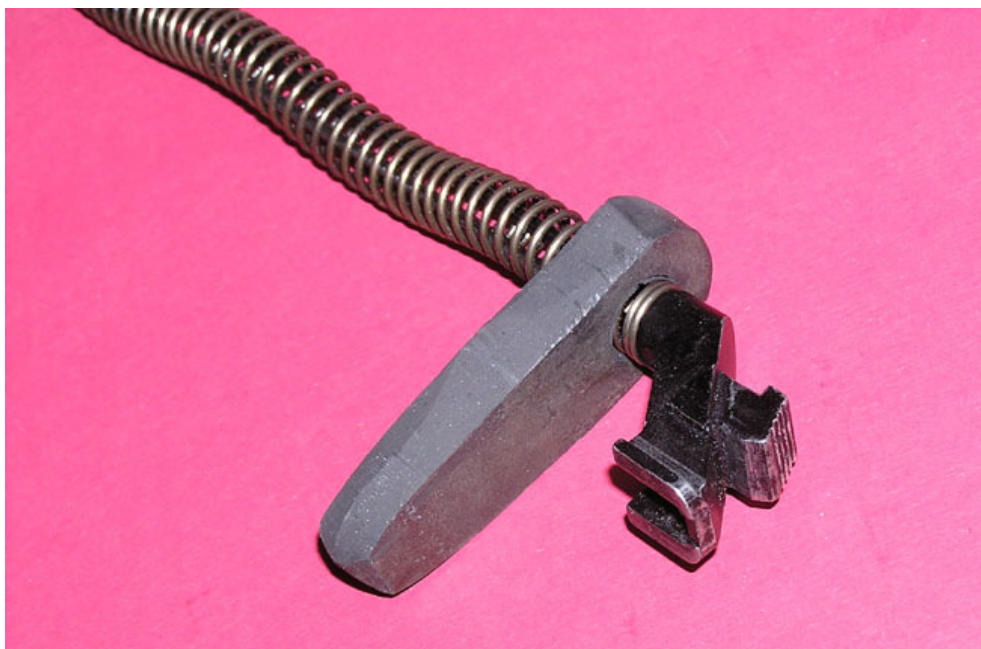

Syöttöramppi.

Viimeistelynä lisäsimme Jumin kanssa aseeseen vielä Red Star Armsin vivun lippaansalpaan.

Bufferi

Luistibufferin tein kumista, jota käytetään käsittääkseni turvekuljettimen hihnojen kaavareissa. Tein bufferista laatikkoa kapeamman, jotta bufferi ei laajentuessaan rasita laatikkoa. Bufferi toimii hyvin ja tekee rekyylistä miellyttävämmän, estäessään luistin suoran osumisen laatikon takaosaan ja siitä syntyvän metallisen kolauksen.

Bufferi kiinnitettyinä rekyylijousenkaraan.

Bufferistakaan ei tullut kustannuksia, koska kumia saatiin iso laatta lahjoituksena projektiaseen omistajalta.

Vaihdin

SRA:ssa tarvitaan nopeaa varmistuksen poistoa ja laitoimme Saigan vaihtimeen Jumin kehittämän äärimmäisen yksinkertaisen lisäosan. Pultista sorvattiin holkki, joka kiinnitettiin vaihtimeen popniitillä. Jumi jätti tapin tarkoituksella hieman pitkäksi, jotta aseensa omistaja voi viilata sen mieleisensä pituiseksi.

Popniitti vaihtimen takapuolella.

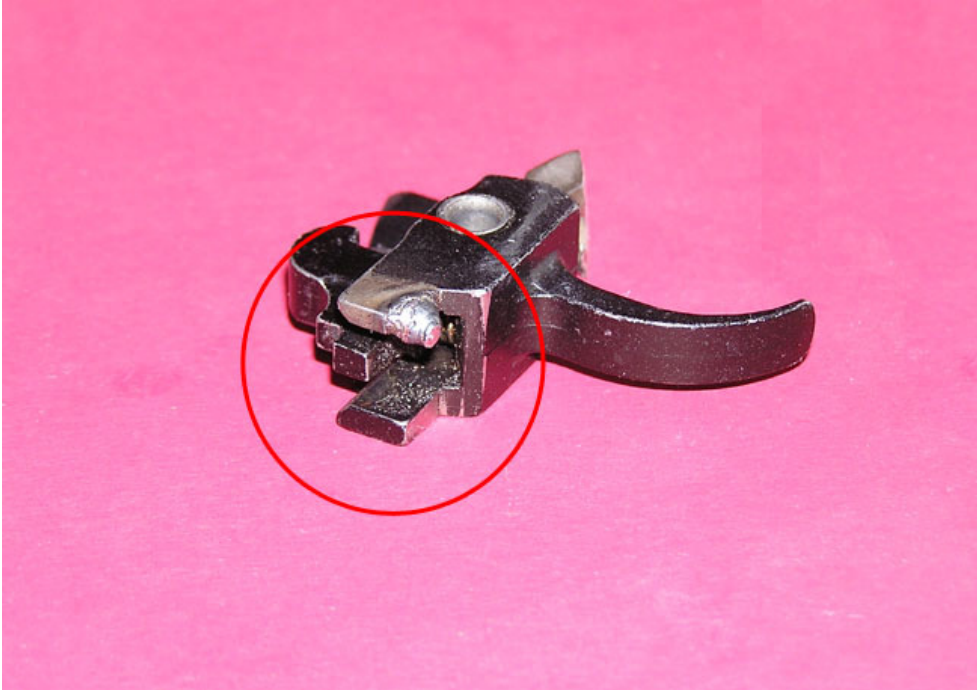
Vipu vaihtimen sivussa.

Tämän erittäin taktisen osan hinta oli myös käytännössä 0€.

Laukaisu

Tämän Saigan laukaisukoneistossa oli myös lukonsalpa. Mielenkiintoista salvassa oli, että se jätti lukon niin eteen, että uuden lippaan lataaminen ei onnistuisi. Oman Saigani luistilla salpa toimi normaalisti ja projektiaseen luistista olikin jäänyt yksi koneistus tekemättä. Koska aseensa omistaja ei salpaa käyttänyt, päätimme ottaa sen kokonaan laukaisukoneistosta pois. Tällä tavoin aseensa laatikossa on vähemmän osia keräämässä likaa ja aiheuttamassa häiriöitä eikä salpa myöskään painanut enää ammuttaessa liipasinsormea.

Jumikuulan rautalankavirityksistä poiketen rajoitin etu- ja jälkivetoa hitsaamalla. Näin rajoittimet pysyvät varmasti paikallaan ja tämä lisää osaltaan taas varmatoimisuutta. Emme myöskään virittäneet laukaisua aivan viimeiseen asti vaan jätimme virepintoihin hieman enemmän ristikkäisyyttä. Jotta liipaisimen jousia ja liipaisinvastusta saatiin kevennettyä, Jumi kiillotti lisäksi iskuvasaran disconnectoriin vastaavan pinnan.

Etuvettoa rajoittava hitsi ympyröitynä. Tässä laukaisukoneistossa oli valmiina jälkivettoa rajoittava osa, jota vielä parantelin niin, että jälkivettoa ei ole käytännössä lainkaan.

AK:n laukaisukoneistot ovat mitoituksiltaan vaihtelevia, joten lopputuloksetkin vaihtelevat. Tämän Saigan laukaisusta tuli kotikonstein aivan kelvollinen nollakustannuksilla.

Perä ja hihnalenkki

Aseen omistajan toivomuksena oli nimenomaan, että Saigaan vaihdettaisiin AR15:n kuusiasentoinen M4-tyylinen säätöperä. Tällä kertaa peräadapteria ei hitsattu aseeseen laatikkoon, vaan käytettiin Black Jack Buffersin valmistamaa adapteria. Vaikka adapteri onkin muovia, tuntuu se käytössä yllättävän tukevalta. Samalla ostettiin Rock River Armsin valmistama perä ja Red Star Armsin lippaansalpaan kiinnitettävä lisäosa.

Osia Amerikan ihmemaasta.

Peräadapteri, lippaansalpa ja perä maksoivat yhteensä n. 120€.

Adapterin asentaminen oli kohtalaisen helppoa ja vaati ainoastaan pientä viilaamista. Itselleni perä nousee tällä adapterilla liian korkealle avotähtäimillä ampumista varten, mutta ase sen omistajalle perä on juuri oikealla korkeudella. Tämä kannattaa muistaa ja tehdä ase sen mukaan, mikä sopii itselle ja tuntuu itsestä parhaalta.

Tein lisäksi taktisen hihnalenkin leikkaamalla teräsputkesta ohuen kiekon, halkaisemalla tämän ja hitsaamalla kiinni peräputken metalliseen aluslevyyn.

Erittäin taktista.

Taktisen hihnalenkin kustannukset olivat siis 0€.

Lopuksi

Toivottavasti tällä artikkelilla tuli todistettua, että SRA-harrastuksen aloittaminen ei vaadi suuria rahallisia panostuksia (budjetti ylittyi vain parilla kymppillä). AR15:n perän olisi voinut aivan hyvin jättää projektista pois ja silloin olisi kyseessä ollut jo ”neljänsadan projekti.” Hinta olisi voinut olla vieläkin huokeampi, jos ase olisi hankittu käytettynä. Luonnollisesti kivääriin tarvitaan vielä muutama lipas ja etenkin paljon patruunoita. Lopuksi vielä kiitos Jumikuulalle, jonka asiantuntemusta ja konsultointia tarvittiin taas kerran.

Projekti valmis ja ennätysajassa.

Iso-P:

Kirjoittaja on ampunut Sovellettua reserviläisammuntaa sekä kivääri-, haulikko- ja pistooliprakticalia vuodesta 2003. Myöhemmin harrastus on laajentunut myös asetekniikkaan. Iso-P on mm. JARU ry:n (evp-ammuntavastaava) sekä Toiminta-ampujat ry:n jäsen.

Kysymyksiä Iso-P:lle voi esittää toiminta-ampujien foorumilla:

www.toiminta-ampujat.fi

tai sähköpostilla:

isop@toiminta-ampujat.fi